

Fast, funny and übercool

Af ASTRID LA COUR

"Hun må lave noget sjovt den pige" sagde bogstavmaleren Poul Pedersen, da jeg mindede ham om det brev han på et tidspunkt havde modtaget fra Kit Kjølhede Laursen. I brevet til den berømte bogstavekspert spurgte Kit om hans forhold til ÆØÅ, som bemærkelsesværdigt nok ikke er at finde blandt hans berømte stjalne alfabet. "Det var vel nærmest for at slippe for dem, at jeg flyttede til Paris" var svaret. Udover denne kommentar, der som en humoristisk sidegevinst knyttede en tilpas finurlig forbindelse til Kits helt særlige humor, så vidnede hans på én gang humoristiske og gravalvorlige brev om det slægtskab, der i større eller mindre grad kan spores mellem disse to kunstnere.

Ligesom Poul Pedersen tager bogstaverne ud af en sammenhæng, og dermed frigør dem fra kun at være meningsbærere og enkeltdele i tegnsystemer, så tager Kit tegn, logoer og symboler ud af deres oprindelige sammenhæng - frigør dem fra diverse medbetydninger. Her stopper sammenligningen så også. Kit henter inspiration fra alle verdensdele - fra Warszawa til Lemvig, fra cornflakespakken, over Jolly Jumper og skæmtesmølf til sangtekster og slik fra hele verden. Men selv om der er tale om kendte figurer og motiver, så er posen rystet så grundigt, at intet er som man kunne forvente. Som en fuldstændig umættelig visuel støvsuger lever Kit i en konstant afsøgningsproces, hvor hun sorterer efter uigennemskuelige kriterier. Hendes blik er på én gang registrerende og nysgerrigt og med et særligt øje for hverdagens små absurditeter. I dette blik på almindelighedens skævheder insisterer Kit på, at kunst godt må være sjov. Hun giver ingen svar, stiller kun løsrevne spørgsmål, og der ligger ofte en vis grad af uro og bevægelse over hendes værker. Alle enkeltdele i Kits motivverden kan erstattes, alle pladser er åbne for nye betydninger og dermed for nye logikker, der stiller spørgsmålstejn ved de gamle.

De stærke farver står centralt i Kits værker og mediet er ofte underordnet i forhold til hvad hun har på hjerte i den givne situation, hvilket kan resultere i alt fra broderi til badges. Akryl, Posca-tusch, blyant og fotografi, tegneserier, men også sukker og is indgår i hendes værker, og sidst, men ikke mindst, vingummibamser. Og netop disse bløddyr er et kapitel for sig. Bamserne dukker først op som indfødte vilde i historien om Jesper Fårekyling, Stampe og Dash fra 'De Utrolige', alias Grønskolling, Langøre og Bettemand, der drager ud i verden på en farefuld færd, for at vende afklarede hjem. Men fra disse statistroller rykker bamserne ind i billedets centrum. Kits fascination af - og kærlighed til - vingummibamserne sættes hele tiden på prøve, når de udsættes for nedsmeltning, opløsning og gennemhulles af fatale søm i en vekslen mellem ejerens afsavn og torturens virkelighed. Via efterlysningsplakaten "Rød vingummibamse savnes" samles trådene i mailboksen bag adressen vingummibamsekomhjem@gmail.com, og vidner om en gådefuld omsorgsfuldhed - der har bredt sig til hele verden som et humoristisk kærlighedsbudskab, eftersom Kit har oversat efterlysningen til utallige sprog og har sat dem op fra Istanbul til New York.

Kits legen med ord og betydninger er blevet rendyrket i samspil med billedkunstneren Bjørn Ignatius Øckenholt. Sprogforvirring, indforståethed, koder og twist. Kit tager intet for givet. I dialogbogen *Der hvor alting kommer fra*, vendes alle mulige og umulige sten i verden, som den ses af Kit. Hun afprøver talemåder, som "it's so hot you can fry an egg" på en glohed dag i en nationalpark i USA. Omkranset af softicens midlertidige tilstand omvender hun betydningen af en indgroet livsfilosofi: "Man skal nyde før man kan yde" og med en befriende løssluppen konceptualisme laver hun en udstilling med udstillingsidéer.

Hendes værker placerer sig konstant et udefinerbart sted mellem det humoristiske og det eksistentielle, mellem det gennemtænkte, det konceptuelle og den frie refereren. For gennem de seneste år, har Kit fået en ny livsmission, der består i vedholdende og legende at flakse rundt mellem alverdens symboler, tegn, antydninger løsrevet fra enhver oprindelig betydning og så alligevel med små velkendte hentydninger midt i de uendelige mange variationsmuligheder.

Kit holder af udsagnet : "Også i dag har jeg oplevet noget, som jeg håber at forstå om nogle dage", der stammer fra Jørgen Leth's film 'Det perfekte menneske'. Men måske handler det i virkeligheden om, at det at forstå verden ikke er endemålet, men drivkraften i hendes arbejde. For Kit ligger charmen netop i, at der altid ligger en uvis og usikker betydning lige om hjørnet som – grebet i Kits favn – kan åbne nye muligheder og som fra nye skæve vinkler kan pege ud i verden.

—